

Projekt ERASMUS+: TWO FACES OF TECHNOLOGY

V rámci projektu Erasmus+ navštívily žákyně ze 3B PS Daniela Dolejšová, Stela Šambergrová, Adéla Pokorná a Zuzana Dvořáková v březnu školu Maristas Murcia ve městě Murcia ve Španělsku. O své cestě a zážitcích napsaly:

Jelikož jsme všechny velké fanynky cestování, tak jsme byly opravdu nadšené, že přestupní stanice do Španělska byla Pisa v Itálii, kde jsme strávily jednu noc. V Pise jsme přenocovaly v krásném hotelu, jehož umístění snad ani nemohlo být lepší. Legendární šikmá věž byla totiž od něho na dohled. Díky tomu jsme viděli nejznámější místo v tomto městě dokonce dvakrát, jednou v noci a jednou ve dne. Druhý den jsme si prošli tohle nádherné město sršící skvělou atmosférou, a potom nasedly do letadla směr Valencia.

Po přiletu jsme se setkaly s italským a polským týmem a společně absolvovali dvouhodinovou cestu autobusem na hotel.

První ráno ve Španělsku jsme se všichni společně sešli v hostující škole a s údivem sledovali, jak nádherné to tam je. Dopoledne nás čekala přednáška o kyberšikaně a odpoledne procházka po městě a návštěva největší klouby Murcii - katedrály.

Úterý se neslo v duchu návštěv muzeí a středa pro nás byla, stejně jako v Itálii, naprostý ráj, jelikož jsme jeli do Cartageny, kde jsme se – mimo jiné – samozřejmě zastavili u moře. Ty nejdůležitější z nás se v něm neváhaly celé smočít.

Ve čtvrtek jsme navštívili další muzea a poslechli si přednášku o bezpečnosti na internetu. V pátek jsme se šli podívat na praktickou výuku v tamní škole a dozvěděli se něco o programování. Dále jsme navštívili základní školu, kde všechny děti přiměly pozitivní energií, a my jsme z nich byli v sedmém nebi.

Večer nás čekala společná večeře se studenty a srdceryvné loučení spojené se slibem, že spolu všichni zůstaneme v kontaktu a co nejdříve se znovu shledáme. Za celý Czech tým s jistotou mohu říct, že jsme si Erasmus ve Španělsku snad ani více užít nemohly a jsme moc vděčné za to, že se nám dostalo takovéto skvělé příležitosti. Děkujeme.

Připravila: Mgr. Nina Ščerbová

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

- Zkoušky všeho druhu: maturitní, přijímací...

- Aktivity v rámci EVVO

- Projekt Erasmus+ pokračuje novými výjezdy

- Sportovní akce

- Další akce a aktivity v měsících dubnu a květnu

Minialmanach Vydání 4 Duben 2021

SZŠ a VOŠ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VYDÁNÍ

4

DUBEN
2021

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

toto vydání

Základní norma...	Str. 1
Soutěž v první pomoci	Str. 2
S Erasmem+ nás přivítal Tarsus	
Naše florbalistky opět úspěšné	Str. 3
Projekt Erasmus+ „Two faces of technology“	Str. 4

Slovo úvodem

O zahrádkách a Pánu Bohu

Tak jaro už je tu. Co jsme se na něj načekali, jak moc jsme se těšili – zejména my, co máme takzvaně „zelené prsty“. My, co s prvním teplým slunečním paprskem zaboříme ruce do země a vyséváme, sázíme, přepichujeme, jednotíme, okopáváme, zaléváme – zkrátka pěstujeme. A vůbec nezáleží na tom, zda náš pozemek je „latifundií“ o rozloze 30 arů nebo se jedná jen o pár truhlíků na balkoně...

Samozřejmě že čím je naše zahrádka větší, tím více starostí s ní máme. Kromě vlastního pěstování nás čeká rovněž sekání přilehlých travnatých ploch, hrabání listů ze stromů a keřů...

Moment! Při této příležitosti jsem si vzpomněla na jedno povídkání, které jsem kdysi četla na internetu a které mě velmi pobavilo. Pokusím se vám onen příběh převyprávět:

Jednoho krásného jarního dne koukal Pán Bůh z okna dolů na tu náheru, kterou stvořil, kochal se všemi krásami světa... ale najednou se mu cosi nepozdávalo. Tak si k sobě zavolal svatého Františka, který je patronem přírody, aby s ním probral ony nesrovnalosti.

„Franto, ty víš všechno o zahradách a přírodě. Co se to tam dole na Zemi děje? Co se to stalo pampeliškám, fialkám, sedmikráskám a těm dalším věcem, které jsem před věky vysázel? Měl jsem perfektní bezúdržbovej zahradní plán. Ty rostliny rostly v jakékoliv půdě, vydržely sucho a hojně se samy množily. Nektar z dlouhou kvetoucích květů přitahoval motýly, včely a hejna zpěvných ptáků. Očekával jsem tedy, že všude uvidím krásné zahrady plné barev a květů. Ale všechno, co vidím, jsou jen zelené fleky...“

„To všechno ten kmen, který se tam usadil, Pane. Říkají si Bohatí. Ti ostatní, co toho tolik nemají, jim přezdírají Zbohatlíci. Na jménu tolik nezáleží, ale to oni začali říkat tvým květinám „plevel“, ze všech sil je hubí a nahrazují trávou.“

„Trávou?“ podivil se Bůh. „Ale to je tak nudné! Není to barevné. Nepřitahuje to včely, motýly, ani ptáky, jenom ponravy a žížaly. Je to citlivé na teplotní změny. To opravdu chtějí tihle Zbohatlíci, aby tam rostla jen tráva?“

„Očividně, Pane. Podstupují při jejím pěstování velké utrpení. Začnou každé jaro hnojit a hubí všechny ostatní rostliny, které se v trávníku objeví.“

„Jamí deště a teplé počasí určitě způsobí, že tráva roste opravdu rychle. To musí být Zbohatlíci velice šťastní.“

Pokračování na str. 2

Základní norma zdravotnických znalostí pro pedagogy

Laická první pomoc neztratila na významu ani v době existence profesionální zdravotnické záchranné služby. Ba právě naopak. Vždy bude prvním článkem záchranného řetězce, je zcela nezastupitelná ve stavech ohrožujících život, kdy o přežití postiženého rozhodují první minuty po nehodě. Jejich přínos nespočívá jen v přímé záchrane životů, ale často vede k omezení komplikací a téměř vždy je hojivým balzámem na duši jedinice stresovaného náhle vzniklou poruchou zdraví.

Proto se v březnu a dubnu letošního roku v naší škole konal kurz Základní norma zdravotnických znalostí pro pedagogické pracovníky organizovaný Krajským centrem vzdělávání v Plzni.

Frekvenci byli v teoretické části seznámeni s různými stavy, které vyžadují poskytování první pomoci. Praktická část kurzu zahrnovala nácvik resuscitace dospělých i dětí na figurínách, stavění krvácení a fixace zlomenin s použitím základních pomůcek.

Lektorkami kurzu byly Mgr. Jiřina Uhrová a Mgr. Renata Jonášová.

Text: Mgr. Renata Jonášová, Ing. Jaroslava Michálková, foto: Ing. Jaroslava Michálková

SZŠVOŠ

O zahrádkách a Pánu Bohu

(Pokračování ze str. 1)

„Vypadá to, že ne, Pane. Jakmile tráva trochu povyroste, hned jí sekají. Někdy i dvakrát do týdne.“

„Oni jí sekají? Takže jí suší jako potravu pro zvířata, no to je přece hezké.“

„Nikoliv, Pane. Většina z nich jí jen hrabe a dává do pytlů.“

„Do pytlů?“ divil se dále Bůh. „Proč? Copak je to cenné jako myrha nebo kadidlo? Prodávají to?“

„Ne, Pane, právě naopak. Platí za odvoz.“

„Tak počkej chvíli: Oni trávu hnojí, aby rostla. A když roste, tak jí sekají a platí za to, aby se jí zase zbavili?“

„Ano, Pane.“

„Tihle Zbohatlíci musí cítit velkou úlevu v létě, když ustane déšť a začne horko a sucho. Takové počasí dozajista zpomalí růst trávy a ušetří jim tak hodně práce.“

„Tomu nebudete věřit, Pane! Když tráva přestane růst tak rychle, jak by chtěli, vytáhnou hadice, kropí ji a platí ještě více peněz za zalévání, jen aby mohli pokračovat v sekání a odvážení.“

„Děsný nesmysl! Alespoň že si nechali nějaké stromy. To bylo ode mne geniální, musím se pochválit. Stromům narostou na jaře listy pro krásu a letní stín. Na podzim opadají a vytvoří přirozenou pokrývku, aby zadržely vláhu v půdě a chránily tak stromy a keře. Navíc se rozloží na kompost, který obohatí půdu. Je to přirozený cyklus života.“

„Raději si sedněte, Pane. Místo toho Zbohatlíci spadané listy hrabou na velké hromady a opět platí za jejich odvoz.“

„To není možné!! A co dělají, aby chránili kořeny stromů a keřů před mrazem? Půda přece musí být vlhká a nespečená!“

„Po tom, co vyhodí listy, kupují v igelitových pytlích něco, čemu říkají mulč. Přivážejí to domů a rozsypávají to na místo listů.“

„A odkud tento mulč berou?“

„Oni kácí stromy a rozemelou je, aby tento mulč vyrobili.“

Bůh je naprosto zděšený: „Dóóóó!!! Už na to raději nechci myslet. Už se na to nemohu ani kouknout! To se radši podívám na televizi. Nevíš, co dávají dnes večer?“

„Na Primě od osmi poběží ta americká komedie Blbý a blbější, Pane. Je to takový opravdu hloupý film o...“

„Jenom to ne!!! Vždyť na něco podobného tu koukám z okna celé odpoledne!“

Internetem se dnes nechala inspirovat
Slávka Michálková

Soutěž v první pomoci

Nejoblíbenější soutěží na naší škole je bezesporu ta v první pomoci. Letos se toto klání konalo 29. 3. 2022 celkem mezi sebou bojovalo šest družstev o třech nebo čtyřech žácích. Celou akci připravovala a vedla naše kolegyně Mgr. Renata Jonášová spolu s Mgr. Janou Vodákovou a Mgr. Markétou Kuchařovou. S nimi spolupracovaly další odborné učitelky a figuranti z řad žáků.

Já jsem mohla sledovat, jak se „vytváří“ těžké poranění spojené s krvácením. Na takové maskování byly použity barvy, modurit a med. Musím uznat, že „poranění“ byla tak věrohodná, že se mi z toho chvílemi dělalo nevolno. A co teprve výkony našich figurantů! Já jsem si vždy myslela, že jsme zdravka a nikoli dramatická konzervatoř. Taková herecká vystoupení by nezvládli ani studenti tohoto uměleckého oboru.

Soutěžilo se, zachraňovalo, ale samozřejmě i hodnotilo. Komise neměla lehký úkol, přesto ale musela rozhodnout o nejlepších. Jako první se překvapivě umístilo ryze chlapecké družstvo žáků ze 2 LAA ve složení Jakub Stejskal, Vojtěch Tišnovský a David Kydlíček. Druhé místo obsadily dívky ze 2B PS Andrea Zelenková, Nela Steidlová, Andrea Písařková a Valentýna Němcová, třetí skončilo družstvo složené ze žákyní 2C PS a 2D PS Natálie Krejčí, Elišky Mudrové a Kláry Neblechové.

Všichni byli zachráněni, diplomy a ceny rozdány a další soutěžení se mohou těšit již zmiňovaní výherci, kteří pojedou do Lhotky u Mělníka a Jihlavy.

Všem ještě jednou moóooc děkujeme a gratulujeme a přejeme co nejméně nebezpečných situací.

Mgr. Ladislava Mutinská

Maskování figurantů se ujala Mgr. Věra Zapletalová. „Zranění“ vypadala naprosto věrohodně – až z nich přebíhal mráz po zádech

Soutěžící řešili různé závažné situace – na obrázku ošetření zraněné cyklistky a dívky s řeznou ránou po hospodské hádce

Soutěžní komise stála před nelehkým úkolem – vybrat tři nejlepší týmy

Vítězné družstvo chlapců ze třídy 2 LAA

Foto: Mgr. Ladislava Mutinská, Ing. Jaroslava Michálková

S Erasmem+ nás přivítalo město Tarsus v Turecku

Již od té chvíle, kdy jsme se s naší výjezdovou skupinkou viděli poprvé na letišti, bylo jasné, že jsme ta správná banda, která si sedla na první dobrou. Po chvíli čekání se k nám přidal i náš doprovod pan Mgr. Malata a o pár okamžiků později i jeho kolegyně paní Mgr. Jančová, kteří spolu tvořili náš organizační tým.

Pak už nás čekalo na pražském letišti odbavení, 2 hodiny čekání a hurá na první let do Istanbulu, kde jsme měli mezipřistání, po kterém následoval let (se zpožděním) do Adany. Po přeletu do cílové destinace nás odvezl mikrobus na náš hotel, který se nacházel nedaleko letiště v Adaně. Bylo již kolem půlnoci, my unavení po dlouhé cestě, která trvala téměř celý den. Po vybalení si kufrů a rychlé sprše jsme se už těšili na zasloužený spánek.

Náš výletní program byl velice bohatý, byli jsme se podívat na skály a jeskyně, uskutečnili jsme prohlídku přístavu a místní pláže nebo do jedné z nejvýznamnějších památek – Kappadokie. Velké kamenné město, nad kterým se každý den pořádají lety horkovzdušnými balóny. Byl to zážitek k nezaplacení. Mimo zážitky v programu pro nás byla obrovsky obohacující zkušenost s místní kulturou, lidmi či jídlem. Vše pro nás, Evropany, bylo naprosto jiné, a to v tom dobrém smyslu.

Dalším bonusem byl příjemný kolektiv z ostatních zemí, které se Erasmus+ projektu zúčastnily. Společnost nám dělali Portugalci, Italové a samozřejmě hostiči Turci. Všichni byli velice přátelští, ačkoliv komunikace v anglickém jazyce místy vázla. Přes to jsme si hravě poradili.

Poté už nás čekala jen cesta domů, která byla obdobná cestě do Tarsu, jen s tím rozdílem, že jsme odlítali v brzkých ranních hodinách, abychom stihli být doma v sobotu ještě odpoledne. Ačkoliv to byla cesta náročná a prakticky bez spánku, všichni jsme v pořádku a bez větších obtíží dorazili do našich domovů s kufrů plnými dárků pro naše rodiny.

Všem vřele cestování v rámci projektů Erasmus+ doporučujeme. Je to nezapomenutelný zážitek, kterého se jen tak někomu nedostane. Takže pokud váháte, není se čeho bát – jděte do toho!

Kristián Hordynský, žák 3 ZDL

Naše skvělá skupina před Kleopatřinou bránou v Tarsu – na tomto místě se prý kdysi poprvé potkali Marcus Antonius s Kleopatrou

Dalším slavným rodákem byl jistý Šavel – později svatý Pavel z Tarsu. Na obrázku je studna na dvoře Pavlova rodného domu

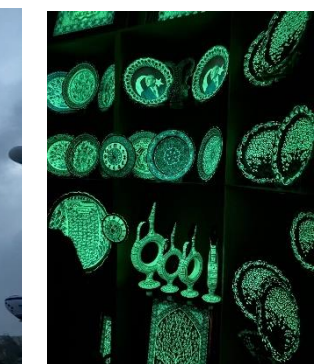
◀ Místní jídlo pro nás mělo trochu exotický nádech

► Mysleli jsme si, že v Turecku už bude pěkné teplo, ale přivítalo nás mrazivé počasí

▼ Večer nad Kappadokií – obloha plná horkovzdušných balónů

▼ Jako z pohádek tisíce a jedné noci...

► Navštívili jsme i ZOO. Ve srovnání s tou naší zde mají zvířata mnohem menší výběhy

NAŠE ZDRÁVKA

Naše florbalistky opět úspěšné!

Po velkém florbalovém úspěchu z minulého měsíce, kdy naše děvčata zazářila ve školském poháru Subterra Cup (zvítězila v krajském kole a obsadila 5. místo v celorepublikovém finále), se zúčastnila další soutěže.

Jednalo se o okresní turnaj středních škol, na němž se pod vedením Mgr. Libuše Mertlové naše dívky umístily na 2. místě.

Družstvo bojovalo ve složení: Nela Peteříková ze třídy 2 ZDL, Linda Zborníková (2 AZT), Milena Lendelová (1A PS), Michaela Plíšková (2B PS), Adéla Miklušáková (1C PS), Natálie Weifurterová (2A PS), Eliška Mudrová (2C PS) a Lucie Černochová (3B PS).

Všem zúčastněným florbalistkám děkujeme za vzornou reprezentaci školy a blahopřejeme ke krásnému umístění.

Připravily: Mgr. Libuše Mertlová,
Ing. Jaroslava Michálková
Foto: Mgr. Libuše Mertlová

